

lemmer og den højtærede Minister gøre til forfæltlige Tider. Men jeg vil kun slåa fast — og jeg vil henvise ærede Medlemmer af Flertallet, som muligvis ikke have sat sig ind i Sagen, dertil — at jeg i Virkeligheden har faaet en efter min Mening meget stor Ubeslægtning af Indenrigsministeren for mit Forslag. Den ærede Minister ryfter paa Hovedet, men jeg turde dog forudsætte efter denne Udtalelse, at den ærede Minister ikke vil staa op og sige, at mit Forslag i og for sig, set fra en rent praktisk Side, ikke skulde være fuldt saa godt som det Forslag, der foreligger fra Flertallets Side. Det har glædet mig at faa denne Indrømmelse fra den ærede Minister, fordi det giver mig Ret i, hvad jeg allerede udtalte ved Finanslovens første Behandling, at det efter min Mening ikke paa nogen Maade var Ministerens Mening eller Dufte at gøre politisk Uret, og det tror jeg heller ikke, som jeg den Gang sagde om ærede Medlemmer af Flertallet i Almindelighed. Det kan nok være, at politiske Hensyn kunne gøre, at enkelte sige: Vi synes ganske vist ikke rigtig om det, men vi have ikke sat os saaledes ind i Sagen, at vi kunne afgøre det, vi faa desuden nogle fjøbenhavniske Fordele, som vi maa give noget for. Maaſke det er gaaet saaledes til, at det er en Handel, som den ærede Minister ikke kan rykke tilbage for, men jeg vil henstille til de menige Medlemmer, om de i den Grad skulde være bundne til Flertallet, at de ikke for en enkelt lille Ændring skulde kunne øve Retfærdighed. Jeg vil for øvrigt i denne Forbindelse særlig spørge det ærede Medlem fra Hørning (Meergaard), der har været saa mærkværdig tavs i denne Sag, som dog drejer sig om hans Valgkreds, og som der dog har været talt meget om Landet over, om han ikke vil gøre Tinget den Tjeneste at udtale sin rent personlige Opfattelse af dette Spørgsmaal. Han kan nemlig ikke sige, at han ikke kender det. Jeg vil paa Forhaand tro, at det ærede Medlem vil give mig Ret, idet jeg antager, at han vil sige, hvad der er hans virkelige Mening, hvis han vil gøre os den Tjeneste at tage Ordet. Det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) kom ogsaa ind paa at udtale disse Ændringer. Han gjorde imidlertid nogle mærkværdige Forsøg paa gennem Ordsløveri at komme bort fra det. Jeg skal nævne nogle Eksempler. Han sagde først, at jeg havde sagt, at de tre Kommuner, der blev talt om fra Mariager, dem tog man fra Mariager, medens Faktum var efter hans Mening, at man tog dem fra Randers. Der er ganske vist den Forstel, at jeg talte om den nuværende Mariagerkreds og sagde, at hvis man vedtog Flertal-

lets Forslag, tog man dem fra Mariagerkredsen. Men ganske vist kan det ærede Medlem for saa vidt have Ret, at hvis man vedtager mit Forslag, saa tager man dem fra Kredsen efter Flertallets Forslag, og efter dette er det Randerskredsen, men efter det bestaaende Forhold er det Mariagerkredsen. Saa talte det ærede Medlem om Beslægtningen for Rougsø Herred til Valgstedet, og der kom det ærede Medlem ret snibdt fra at fortælle, at man ganske vist gør en lille Uret ved at flytte Valgstedet fra Mørke til Hørnslet, der ligger omtrent 1 Mil længere borte. Men det ærede Medlem vilde komme Sandheden nærmere ved at sige, at man lagde en Uret til den, der var i Forvejen, thi Sagen er, at der ikke er Spørgsmaal om Afstanden mellem Mørke og Hørnslet, men om Afstanden mellem Hørning og Hørnslet, og medens der kun er ca. 1 Mil mellem de to første Steder, er der mindst 3 Mils Forskel mellem de to sidste Steder, saa man har ved at flytte Valgstedet fra Hørning til Hørnslet givet Rougsø Herred 3 Mil længere til Valgstedet end efter den bestaaende Ordning. Og naar man erkender, hvad enhver maa, at Rougsø Herred i Forvejen var meget ubelidt stillet, har man gjort den Uret endnu meget større ved 2 Gange at forøge den. Saa kom det ærede Medlem i sin Udtale af mit Forslag, hvor det handler om, at Kristrup kunde tages fra Randers, til at sige, hvorfor jeg ikke har foreslaet, at de to andre Landsogne ogsaa bleve tagne fra Randers. Ja, jeg har for Resten ogsaa tænkt en Del paa det, og jeg vilde gerne have foreslaet de to Sogne med. Men jeg tænkte som saa — og det har været Ledestjernen for mig ved Udarbejdelsen af dette Forslag — at jeg helst vilde stille det saa let som muligt for Flertallet at stemme for det. Jeg vilde helst have saa lidt Forandring i Flertallets Forslag, for at det ikke af den Grund skulde stemme imod det. Da jeg nu hørte, at disse to Landsogne hørte ind under Randers, det ene i kirkelig Henseende og det andet baade i kirkelig og kommunal Henseende, mente jeg ikke, at det var værd at tage dem med, da det maaſke vilde være en uheldigere Grund til Uenighed. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem fra Møen havde sagt, at hvis jeg havde taget det med, saa kunde han slet ikke være med. Det ærede Medlem fra Møen er vanskeligt at gøre tilpas. Jeg antager for Resten, at alle Partier vilde indrømme, at det ærede Medlems Forsvar for, hvad han har sagt, væsentlig har været en Sagen at gaa uden om falske Rendsgerninger og Forsøg i Retning af at fortolke sig fra de Sandheder, jeg har